

[Sønderup.]

endnu en Gang understrege, at det ikke er nødvendigt for at faa iværksat saadanne at give en saa vidtgaaaende Beføjelse til Ministeren, som man her stiller i Udsigt.

Det er, som før sagt, ønskeligt, at de hjemlige Muligheder for at fremskaffe Brændsel udnyttes, men jeg synes paa den anden Side, man maa advare imod overdrevne Forventninger i Henseende til, hvad der kan naas. Der er jo kyndige Folk, der har gjort gældende, at selv under Udfoldelse af betydelige Anstrengelser kan vi næppe drive det stort videre end til at være selvforsynende med ca. 15 pCt. af det normale Forbrug.

Meget er usikkert i disse Tider, men det staar uden Tvivl fast, at det Brændsel, som skal fremskaffes i Henhold til den Lov, vi behandler, sikkert vil blive dyrt, dyrt ikke blot rent øjeblikkeligt, men de Udgifter, Staten faar her, vil siden hen bundfælde sig i Form af øgede Skatter. Men det er, som sagt, muligt, at det alligevel er nødvendigt at træffe saadanne Foranstaltninger.

Jeg vil gerne indtrængende henstille, at det Brændselsudvalg, der skal nedsættes, og Ministeren vil anvende de store Beføjelser, de faar, med Skønsomhed, ja, jeg kunde næsten fristes til at sige: med Skaansomhed, saa man ikke kommer til i større Omfang end højest nødvendigt at lægge det private Initiativ Hindringer i Vejen. Man motiverer jo netop Lovforslaget med, at det skal indeholde Muligheder for at fremme Brændselsproduktionen, og saa skulde det, saadan som jeg antydede før, nødvendig gaa saadan, at Virkningen blev den stik modsatte.

Mit Parti er, som sagt — det vil ogsaa fremgaa af det, jeg har anført —, meget betænkeligt ved de vidtgaaaende Ekspropriationsbestemmelser. Vi ønsker i et Udvalg at se nærmere paa Enkeltheder, og jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at Resultatet af Udvalgsarbejdet i nogen Grad vil være bestemmende for vor endelige Stilling.

Jeg vil ogsaa gerne stærkt understrege, at det afgørende i Forbindelse med det Spørgsmaal, som vi beskæftiger os med, maa være en effektiv Udnyttelse af de hjemlige Muligheder for Brændselsproduktion, og, som jeg allerede har antydnet, sker det efter vor Opfattelse bedst derved, at det private Initiativ faar saa gode Kaar som vel muligt. Man maa derfor ikke benytte Situationen og Øjeblikkets Alvor til unødigt Fremme af Statsdrift.

Endelig har jeg i Tilknytning til det Lovforslag, vi her behandler, et Spørgs-

maal, som jeg gerne vil have Lov til at rette til den højtærede Handelsminister. Jeg ser ganske vist, at han ikke er til Stede i Øjeblikket, men det kan jo være, at den højtærede Landbrugsminister er villig til at svare paa det. Jeg mener ikke, det kan være ubetimeligt nu, da vi taler om Brændsel, at bede Ministeren om at give nogle Oplysninger om Brændselsituationen i Øjeblikket. Bladene har, som naturligt er, beskæftiget sig stærkt med det i de sidste Dage, og man har ikke kunnet undgaa at faa et stærkt Indtryk af Situationens Alvor, ikke blot naar man tager i Betragtning, at Folk har Udsigt til at komme til at sidde og fryse, men ogsaa, hvad der er mindst lige saa alvorligt og vel endnu alvorligere, under Hensyn til den Kendsgerning, at der er en Række Industrivirksomheder, der vil køre i Staa, saafremt Brændselsituationen ikke lysner. Det gælder vel i dette Tilfælde, som i saa mange andre Situationer, der opstaar, at der er en Række sammenfaldende Omstændigheder, som har været medvirkende. Men man kan vel ogsaa godt sige, uden at gaa nogen for nær, at det under Hensyn hertil har voldt stor Bestyrtelse og Forundring, at vi allerede nu er saa nær ved Bunden af de Beholdninger, der findes af Brændsel.

Jeg tror, som sagt, at en Udtalelse af den højtærede Minister vil være af stor Interesse, og jeg har med de sidste Par Bemærkninger villet give ham Anledning til at fremkomme med en saadan.

Henning Hasle: Det Lovforslag, der her foreligger, kan Det konservative Folkeparti i Princippet tiltræde. Selve dette, at der gives Hjemmel til at ekspropriere Arealer, og hvad dertil hører, til indenlandsk Produktion af Brændsel, er et Formaal, vi billiger. Derimod kunde man maaske nok synes, at det er paa et noget sent Tidspunkt, dette Lovforslag er fremsat. I og for sig skulde man jo tro, at det allerede kunde have været forberedt i Efteraaret. Hvor meget man saa kunde have iværksat i Løbet af Vinteren, ved jeg naturligvis ikke, men at det havde været rigtigt at faa begyndt saa tidligt som muligt, tror jeg dog, man maa sige.

Jeg tror ogsaa, at der foruden de Brændselsproblemer, som jo er det principale i Forslaget, er et stort Beskæftigelsesproblem, og jeg tror, at det kan blive ret afgørende for vor Løsning af Arbejdsløshedsspørgsmaalet i den kommende Tid, om Regeringen forstaar at gribe dette rigtigt an. Hvor meget de foreslaaede Foranstalt-